

8374

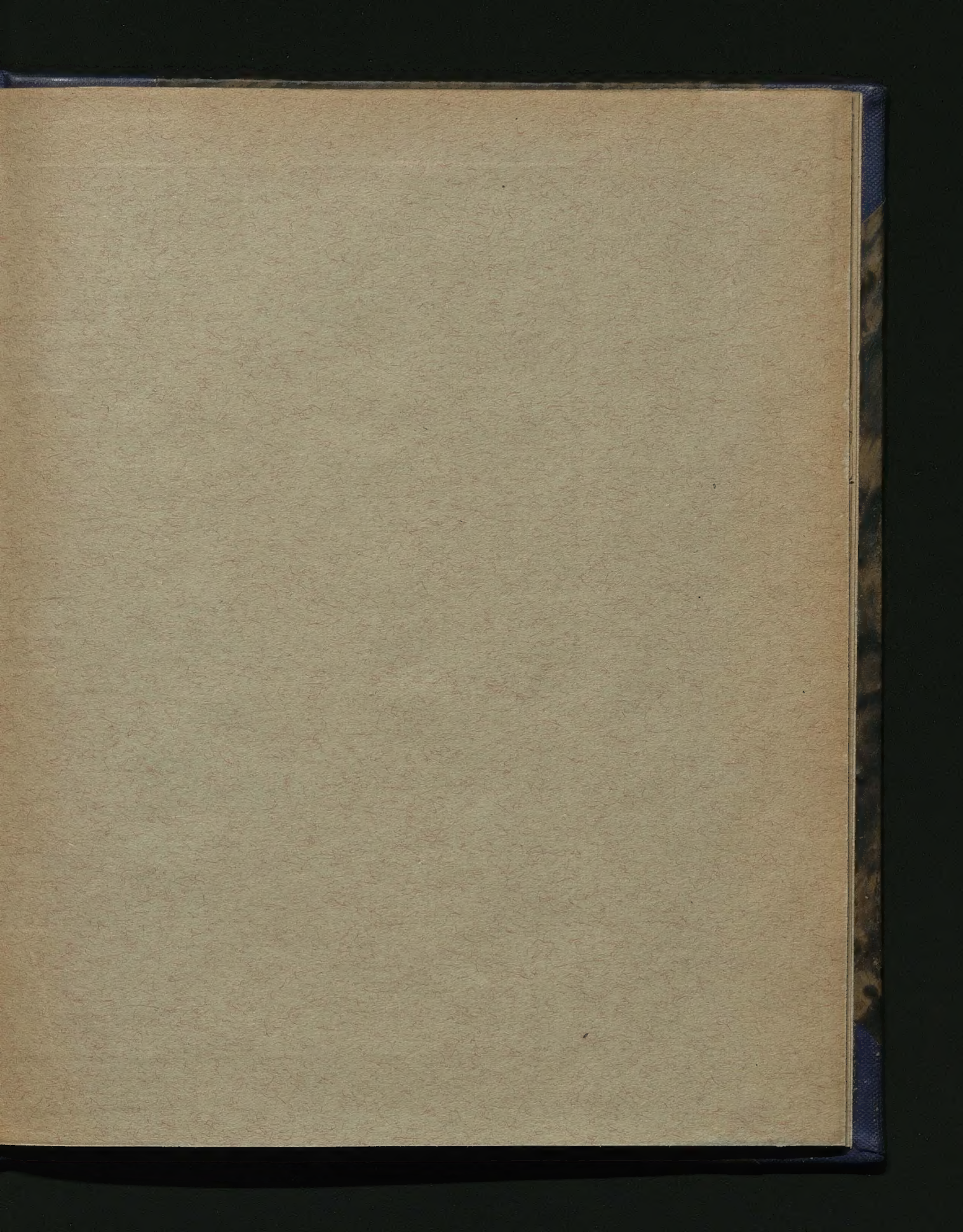
2

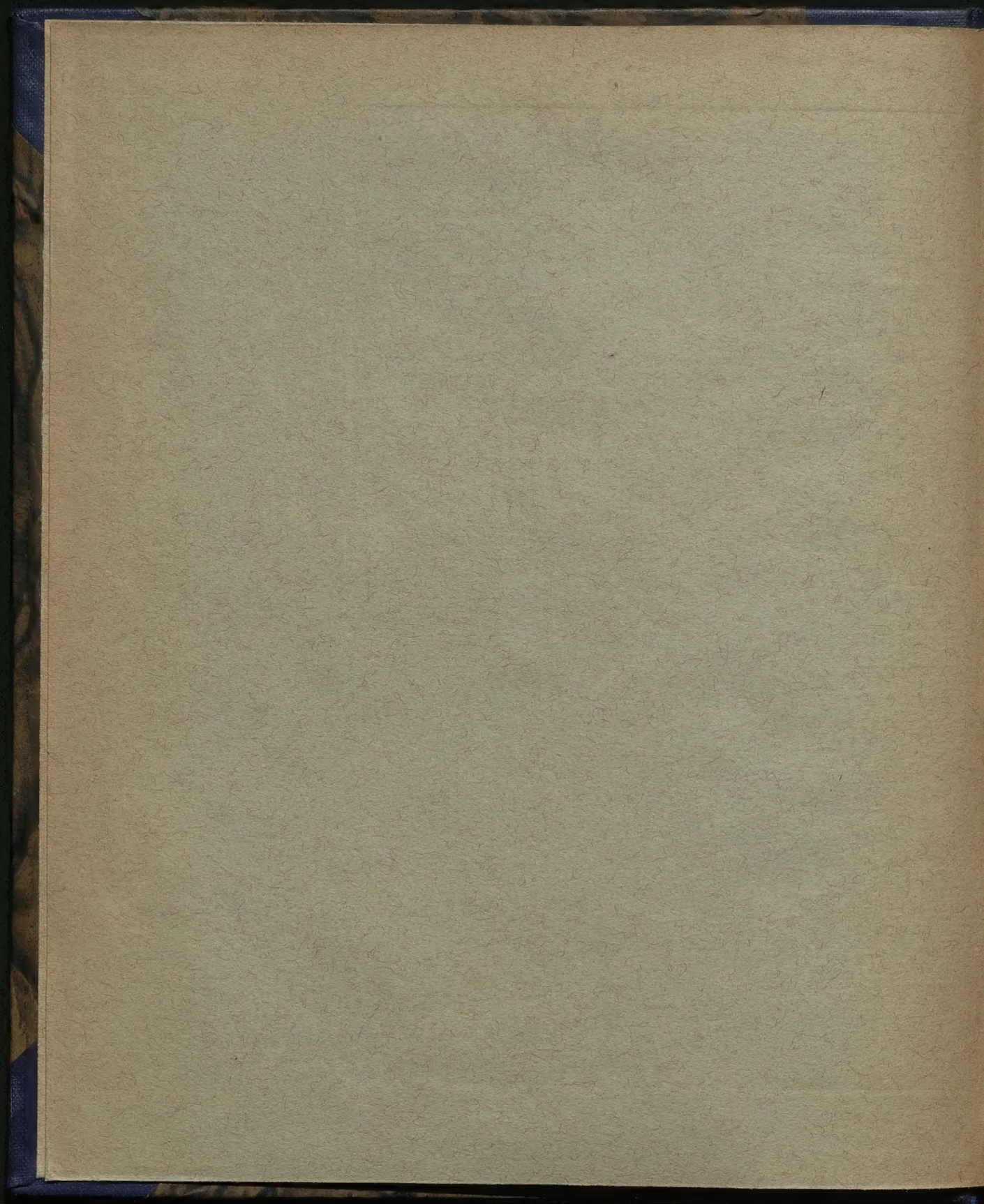

Opusculum v. 1941.

8374

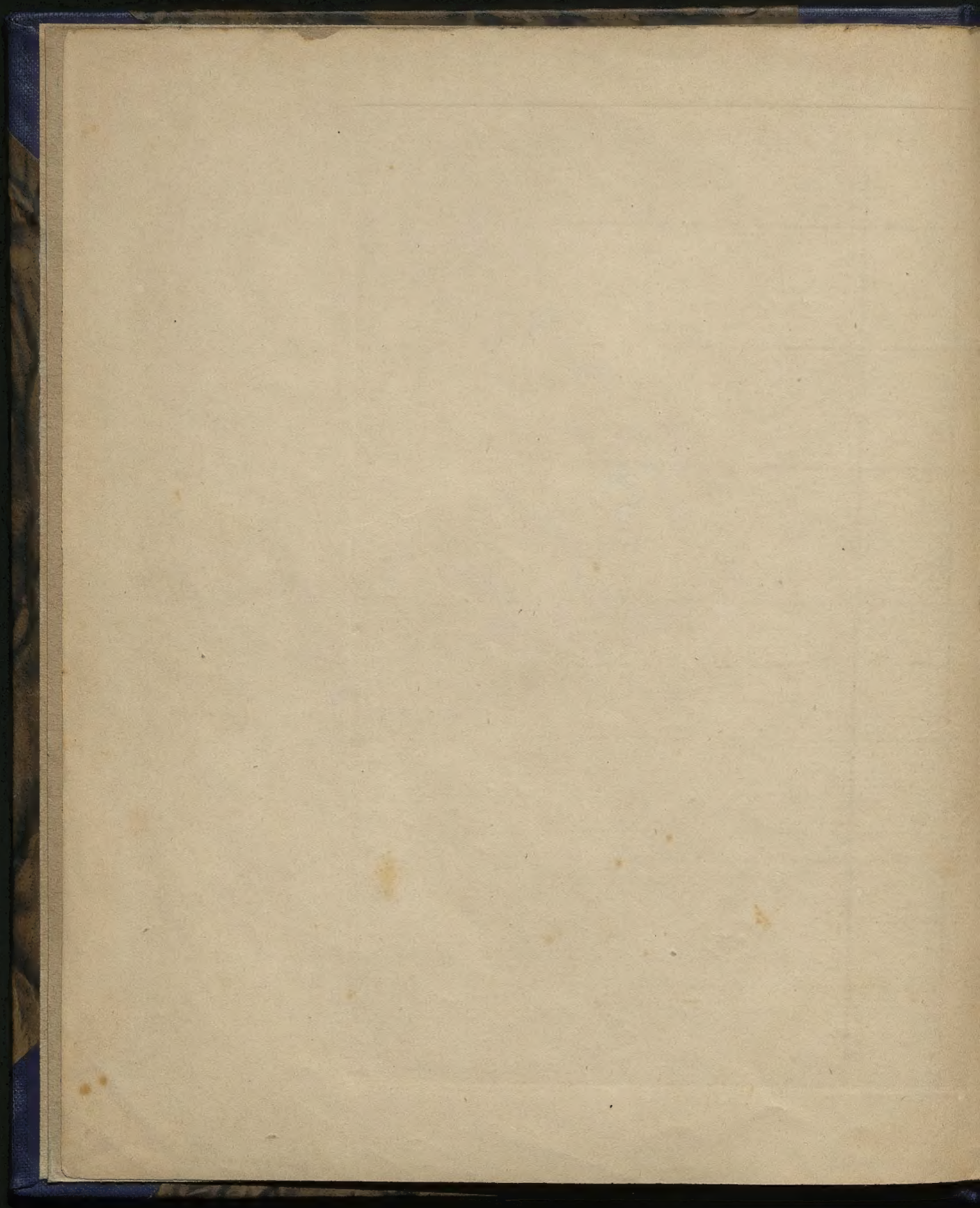

I

Nalas i Damayanti,
epiśod
z Mahabharaty,
przekład z sanskryckiego
przez Stefana Pawlińskiego

Fragment obejmujący pierwsze 3 księgi, wydany
w Lwaju w Interlaken w Niemc. w 1863.

Wryhadasva rakt:

1. Był król, nazwiskiem Nalas, dzielny syn Wiraseny, odtobion wszelkimi palety: był urodzonym i światom rumakom.
2. Pierwszym był pomiędzy królami ludów, jak król bogów pierwszym pomiędzy bogów; po nad wszystkich bógów, jak stonice blaskiem rozlewając.
3. Poboznym był i obywatelnym w świętych księgach, bohaterko wstąpił on krajem Nissarobów; nie stronił od kradzieży i prawdy mówił i wielkie wojaka miał na swe natarci.
4. Lubił go bożojne niewiasty, odprasał się panów i panował nad woją; zawsze był chory z pomocą a wstąpił tukiem, jak na rzezi z Manusem.
5. Kłótni był w kraju Widarobów bohater Bimas, którego nikt nigdy się lekali, bohater wielkimi cnoty; ~~Nie miał on żadnego potomka, a nie miał go~~ to jego rozgoreczenie.
6. Leby więc doszłi do potomstwa, wszelkiego dostradał starania. Przywrócił do niego bramini'ski nadzór, Damanas nazwiskiem.
7. Jego brat Bimas starał się z nim, pamiętny na swój panów powrót, przysięgł w gościnę i wstąpił świętym darem.
8. A zięć Damanas używał obrygom tej tasi: odwrócił ich perła przewie i trzema dzielnymi synami, ku wielkiej ich chwale starcie.
9. Dali im Damajantie, ^{i braci} Dama, Danta i ^{świętego} Damana; i wszystkie pozostali cnoty i strach mieli przed sobą i lekali się ich siły.

10. Damajanti pas' a wyprawa kłótni w ścieżce chwały
półta stawy, bo była piękna i jaśnieła chwałą i była
mądrzejsza i bogata.
11. A gdy dojechała do lat dziewiętych, sto orobnych nie
woliu i sto towarzyszek siedziało naokoło niej
jakby naokoło królowej bogów!
12. W ich gronie jaśnieła, kruszona woda Bimasa
orobami chryta (jak brylanty)
13. Woda cięta a świąt jej woz przegromił
bogini, piękności. Wzrost przestępni ani wzrost bogów
ani wzrost Inchoń ni wzrost ^{innych} ~~innych~~ jmiertelnych
nie było nie widziało ni styrało o takiej ~~piękności~~
~~co wstępnata, umyślami,~~
~~manet w obec bogów~~ piękna, była.
14. Również Nalas, w tygrys mezon, nie miał
wzrostu sobie na piemi, a urodny był jak Kanda
pa; boż młodości, ~~inny~~ ^{inne} cięta jego ~~spalił~~ ^{spalił} ~~był~~ ^{był} gniecie
wzrost bogi Lada.
15. Chwałono go w obec Damajanti a przegromił
również i Nalas ~~przez~~ ^{przez} styrał ber przestępni
o sławie Damajanti.
16. Gdy tak styrałi wzgled na wzajem o swoich
paletach, powstała młodość w ich sercu, choć nigdy
się nie widzieli.
17. Wtedy Nalas, nie mogąc już ~~ostudzić~~ ^{ostudzić} ~~przejść~~
młodości w jego sercu dążył się samotny do gaju
co bliższym był komnat kobiec patarn i widać.
18. Wtedy także o stodołach skrzypkach braka-
jących się po gaju i chryta jednego
19. A ten do niego w le słowa wstępną:
Nie powinienes' mnie pisać o królu, odłam

- [illegible]

20. Na te słowa Sakry odrzekł Naradas : Słuchaj
Magawanie, dla czego nie widać dzisiaj Królów.
21. Cóż króla Widarbów wiecznie stawiona Damayanti
co uroda poręczysza wystukie niewiasty na pień,
22. wygni wkrótce wybór męża . Tam dotąd wdałi
się wszyscy królowie ; syny kochanki srebrn Kró-
lów
23. i gorąco pragną po powrocie , gdyż perła jest
cienista .
24. gdy opowiadano to przybyli najdoszowniej
porwał wielmiarkelnych opiekunów swata - a
gronie ich Agnis bóg - dźwiesze króla bogów
25. i wszyscy stali wielkich stoś Naradowych
~~a gdy zachowywali się z rozmysłem~~^{w tym czasie} (my także)
w świątyni .
26. Wszyscy bogowie więc , z stugami , z woniami
wdali się do kraju Widarbów , dokąd wszyscy
królowie ziemi .
27. F Nalas także król usłysawszy , że się zbierają
kuzięta porażono tam dotąd z wesotem sercem
wierny swej Damayanti
28. Tymczasem bogowie odgnać . Drogę wojów njeści
Nalasa stojącego na pień - abył pięknym
i okazywał , jak bóg miłości , co wstrząsa chmurami
29. i bywarat , jak stonice : widpa go opaszkany
barata stanął i radziwiecia , odmieni
uroda jego brata i potęgował
30. i patrzywali miewkami wielbros wrony zwi
w powietrze a potem stąpili i mieli do

Królu Nirradon :

2. Nalasi, ty pierwszy, powód Króli, ty młodszy
prawdy, wślad przystąży nam, bądź postem
narzecz, stojący ty na ziemi. -

Wersja 3.

1. Nalasi przyszedł się narzecz to u chrześcijaństwa
pokornie ręce na pierśiach stanąć i spytat się :
2. Kto wy i kto z was ^{wybrał} ~~wybrał~~ mnie postem swoim
i ~~co~~ nam was narzecz i powiedzie mi prawdę.
3. Na te słowa Króla Nirradon odrzekł Nalasi
wzruszony : Wiesz żeś mi nieśmiertelny i przyszedł
tu doślad Ma Damaganti
4. Tam Fudra, a ten Agnis a ten tu Jan wzech
wód a ten, o Królu, Fama, w Wódpi Kozie
ciatom lubej.
5. Ty więc wiesz Damaganti, żeś mi przyszedł,
ja, wielki Fudra, i toreb innych strażników świata,
ty narzecz się obliwie ;
6. ~~pośród~~ pośród ja pragnę boski Sakras i Agnis
i Waruna i Yama, jichęgo z nich niech obliwie
ona mat zionkiem.
7. Na te słowa wielkiego Sakry odrzekł Nalasi,
trzymając pokornie ręce na pierśiach : nie chęję
mnie, prozę, jichęgoś mi wyprawić i posłać.
8. Takie goz i dróg myślać może na goz i goz
takiego przedzieli kobiece w sprawie innej) : To
niech wyprawi mi wielcy panowie.
9. Bogowie na to : przyszedłś przedem, że
wyprawi wół rana, a teraz nima nie
chęję narzecz tego z Fud, Królu Nirradon, be
włoch.

10. Tak zagadnięty król Niradōn od bogōw omył
znōw odrzekł: dobrze strzeżony jest dom, jakiego
wysła moją do niego?

11. Wyjdzierm, zapewnił mu Sakra: "Niekaj
wysła stanie wola wasza", z temi słowy awat
się do domu Damaganti.

12. Wyrat cōw młodości otkrył krōla swōd owa
ku wōwiecnie, a jaźniata siatem jak bogini

13. miłosi: widział jej wspaniałości i delikatności
jej wstępną: jej kōbieci gładko i jej omy
piękne, widział jak jaźniata kōbieci młode
obok blasku jej wstępną.

14. Miłosi jej wsta, gdy wyrat uśmiech jej słoty
jednak pragnie być wierzonym obietnicy opasować
iwa beśknoty.

15. A urodzi dźwięki, gdy wyrat krōla Niradōn
podkreślił z ciepła, pełne wzruszenia, odmienne
blaskiem jego postawy.

16. Poglądali Nalasa z podziwem: nadziw
stopy w miłowaniu; tyłku myśli ich sreptali:
co za postawa, co za piękność, co za skromność
pełna powagi! Ktoż on? czy bog to, czy półbog,
czy który z Gandarwōw?

18. A jednak nie mu nie mogły porwać się, te
urodzone dźwięki, odmienne piękności jego
i twój skromie w miłowaniu.

19. Wtedy pierwsza Damaganti widzieliła nekta
z uśmiechem do bogatego Nalasa:

20. Ktoś ty, piękny i młody, co się kocha, kochał
moję, coś stał przed nami, jak który z wielkich
pragnęł być porażony, bohaterem bez nękania.

21. Także przybył tu dotąd z jakiegoś eksportu
niebiosa? albowiem dobrze pilnował straż domną
niegdy i jeszcze na wzłamy króla jego mego.

22. Na to słowa jego króla Nidabijskiego Nalas
obracając: wiesz o Nidabii, kim Nalas, kim
przybył w poselstwie od bogów;

23. albowiem pragnęł być porażony bogowie Sakra,
Agnis, Varuna, Yama, i tytu jednego,
i piękna, obywatelką matronki twojej.

24. Tak wielomocnością wielotem eksportu
niektórzy nie ugrali, niektórzy nie porywali.

25. Któryśś przybył, stał któryśś mały przy-
stąpił bogowie najlepsi, a teraz o bogostwie
Nidabii, pobierz zamiar, stożnik do twoich
złoty.

Księga 4

1. Damaganti potężniejszy niż bogowie wielkiego Nalasowi:

nie ongi nadziei mojej, choć mnie pona twoja; a

2. co innego, o królu, nam arg nie albowiem i ja
i wiesz o moim jest i to wiesz, to twoim,
a teraz wskazywać o panie spotykanego
wreszcie.

3. Słowa Saktia goję, dotąd u nim sena,
i stał Cobia jednego, o bohaterze, o panie tam,
z protano króla.

4. A jeśli ty, ślad Tawa moja, mna, która wielbion
ciebie, wżądzię, zaktóry trawna żyłot mój
lub ogień lub woda lub powietrze.
5. Wa te słowa który młodych którego wola odwręci
ję Nalas: gdy pany swata nekają wyborn
tępy, ty kochasz, śmierdelnego stworcha
6. Tam nawet airiny od prochu po którym
Ocyra ci wielcy bogowie, i putożę ciele
swata, ^{ka mi} ~~ka mi~~ niech poraża się myśl twoja.
7. Śmierdelnik gdy ^{przez} ~~u~~ jego przeciwi bogom,
śmierci gępy losem, nize orat mnie broni
bez skazy, wybierz najdosłowniejszego z bogów.
8. Stań się jony boga, a nize krowa nie ^{spadnie}
na twoje wyjęte szaty, naze nie będzie ^{niech}
boskie wielobronne wienie, zerre nadzwyczajne
oceloty.
9. Gdzie kobieta, ooby wzbudzi się obrat
sobie za imię Kłutasu, pana bogów, co ^{to}
cota niemig spaję i rano ję pokłaniania
10. lub który nie obrat ty ^{nie} ~~nie~~ boga
którego bosta bękaże się tuncy ryżu, zę,
znanego sprawnieściu?
11. lub owego sprawnieściu, wpanie męży
co ogębit Daiyōn i Danany, wielkiego
pana wniech bogów?

12. Niech stanie się obci bez wahania, jeżeli myśli ser nasem
o Warnie, o trawieniu światła, które jest moim obci
sera. -
13. Na te słowa króla Miradón odpisał Damaganti
mając omy prozowne trami, które smutek wyraża. -
14. Bogom wszystkim oddawany pokłon, obieram siebie
o panie sermi, matronie, to prawda ci mówię.
15. Słowa te rzekła dzieć, którymiżi ręce skrzyżowane
na pierśiach, a król jej na to: podziatem się posłotem
o serzełwa, postanowim się nad tem.
16. Takie dawny przyrzeczenie, i to bogom sermi -
i sergowny sprawy innych, jakże mogę własny
pokłon.
17. To obowięzek. Jeżeli potem przypie i własny
sprawa moja, stąd wien być sprawę własną, nad
tem postanowim się, o serzełwa.
18. Na to wrzeła wolno Damaganti królowi
Nalarowi - a słowa jej porozumiał były trami
a na twory usłuchał radości.
19. Ta droga, o króla, rdyć mi się niekiedy
na której pędzi mi spotka się serboda.
20. Ty borem i najlepší z męzów i bogowie z Tuda
na ule przypie wyszły na miejsce wyboru.
21. Potem wobec wielmożnych opiełkowni świata
obci cześć, pierwszego z męzów - i pędzą
nie bępie winy.
22. Na tych słowach sermi wdarzył król ustat
z Nalarówna w męzów, wnie stali bogowie.

23. Kto uprzedzi wielki bogowie plemińskiego się, zapętki
się o cato, kę, sprasz;

24. Czyż wieścił o królu, Damagantia, z pogodnym wsmiechem
~~nie mówiąc ci, że nas mądrzejszy~~ i co mówiła nam
wzrostem? powiada, o panie piemi, o ty bez grzechu.

25. Nalas rzekł: od was postępy do domu Damaganti
przebieżem przez wielkie bramy, strzeżone przez
wzrosty starych.

26. E wżem wchodził, nikt mnie nie uprzedził z łaski,
proba woty królewskiej - a to przez waszą mądrość.

27. Z towarzyski jej uprzedem i one uprzedły mnie,
i skłonię były wzywać, gdy uprzedły mnie,
o panowie bogów.

28. A gdy opieszę was, one pięknościon, nie widać
co wzywać, mnie obraca, o uprzedzicieli z bogów.

29. Albowiem rzekł mi Dzierżca: niech przebiega
bogowie, razem z tobą, pierwszy z uszów, na
miejscu wyborów.

30. A w obecności obioru ciebie, królu Wiraobu
tak o panie Dzierżce Stoi, nie bój się żadnej
winy z twojej strony.

31. To pan, tak jak stało się, opowiadano
i wniostem wam, o pańcy bogów. -

Księga 5.

1. Ale gdyż nastąpił czas pomysłny, gdy rozsiał
król książę i pety, a tym czasie przelał
panów piemi król Wimas na wyborców.

2. To natychmiast opiekun ziemi wzywał, zapętki
przebież, Dzierżca udali się, przystając do Damaganti.

1. Przez splecioną bramę weszli królowie na masywne góry
sta świątynię z kolumnami, jakby bogi wielkie
wchodzą na góry.
2. Tam na podwyższeniu różnych wież królowie pięni,
wzwyż mając na głowie wieżę wieńce, w rękach
sacrumen bogie kamienie.
3. Do tego świątyni, zebrań królów, napelnionego
nawrotnkami mgłami, jakby do miasta Bogawata
napelnionego wieżami, jakby do jaskini w górach, na-
pelnionej tygrysami.
4. Tam świątyni uprząż ramię podobne do maring,
wygrabne, delikatne, jakby wież o pięciu głowach.
5. O pięknym, słodkim, namiętnym, o pięknym, słodkim,
wzrost i brzośnie królów jaskni, jakby
główny na wież.
6. Damayanti weszła wtedy do kół o pięknej twarzy
porównano jaskni królów i do węgla i węgli.
7. W wstępnym jej wstępnym ~~stępnym~~ był słodkim (wstępnym),
pauz, tam tam uścisnęły i nie formuły się, gdy patrzały.
8. Gdy pał obywateli imiona królów, wzięta co
Bimasa tamże pięć meżów, podobnych z portami.
9. Ogładano ich węgłami, o portach nie różniły się
w wstępnym węgłami Nidarbantka nie poznata Nalasa
kół.
10. Na któregośkolwiek brzośnie z nich wzięta, wzięta
nie to Nalasa król. Nad tem pasternikiem ^{nie wzięta} pięć
(jaskni) pomysłata.
11. Takie poznano bogów i jaskni doświadczyć, kto
Nalasa król i tak wzięta Nidarbantka
niele namiętna.

14. wybacata pamiom bogom, o ktorych styzala:

Znamiona bogom o ktorych zastawalam od stancow,
15. tych qdy stozka ta na ziemie nie wstaje i nie,

Ona przewidywaj (rozumie) dżego (u myśli) i roz-
widywaj ja raz po raz,

(2) 16. uwazala ze uciekaj do bogom nas' stasow. (2)
Grosen: mysla oddawny waz

17. bogom, ze trzy majace skryjowane na pierwach,
wrazo (cila) to wazeta:

18. Ustawaony mow tabedpi, jak porzecznie pan Wina.
Odm obrany postat mżem: jak to prawda, niech bogom
mi go wskazy.

19. Fak am qto rem ani mysla nie przedhodze granic umia.

20. Kowania - jak to prawda, bogom niech mi go wskazy.

21. Fak od bogom porzeczony mi na myla Wieradba
Krol - jak to prawda, niech bogom wskazy mi go.

22. Fak slab ten uzytana, ze pawa niech bely Nalez,
jak to prawda, niech mi bogom go wskazy.

23. Fak wroz mu postat jego p opieczony siata,
wielu panowie krolowie, aby pawa na krola mżem,
co stawa jest siata.

24. Ustawaony Damayanti to proste jettur pawa,
jej pamiar wielki i prawda i miłoi Wieradba-
kowi.

25. Uzytana jej pawa, jej rozotropow, jej waz
i przyspianie do Wieradba i uzytana bogom
na don jej proste i przyspianie wazki waz godzi.

26. Ona uwazala bogom uzytana, na wiec jadtogo pawa
na wiec kowam qm okiem, na wiec p wienami stawa, waz
na wiec nie waz kowam - a styla me dloty kowam qm pami.

26. A jako cześć ich drugi stat na pręmi Nizadryjki,
z zwiędzycu mienem, obrzety kurzanu; i potem - ~~przez~~
a pomań go nożem było po dyganiu pomiek.
27. Córka Bimusa nas wjezwany na bogi i na niego,
co był stara swata, obrata prawi Nizadryjka.
28. Dzienia o drugich rzeczach ujęta go wity kłosem raskraj
czaty i Rozpłyta na barki i ramiona jego mieniec naj-
piękniejszy.
29. I obrata go piękna (córka Krolewska) takt na meza
swego. Wtedy ah! ah! raskraj kłosem nagle kłolone
meżów
30. a bogowie, wielkie wiewre, wzmiebli z dobru, dobru,
i podmiecać wzdali głos ten, stawić krola Nalasa.
31. Damagantia nas ~~Krolowa~~^{ty} Viraseny, krol meżów, ponieważ
ja o piękności wiele, sam mając serce przepetnione cudowne:
32. Ponieważ ty o przeszłości ~~całkiem~~ użyciasz mnie wokoło bogów,
zauj mnie mój meżem, prawne podlegającyemu twemu stanowi.
33. Tak Hingo porostanie oddech w moim wiele, o świecie
porządnego mienienia, takt Hingo będe z tobą, ty prawe
ci mowię. -
34. Gdy tak wzwrócił Damagantia i skrzyknął przed
nią wie, obaj z ułebi nawzajem się ożeną, i poma-
niemy oby dwoje kn. bogom z Agnieszem na wiele,
35. i do nich wzięli się (męstwo). Gdy więc uzbiera
był Nizadryjka przez córę Bimusa opuszczony swata,
36. wiele śmieciejczy, z wielkim umyśłem wzięty
oim takt użyczał Nalasoni. -
37. A dar jawnopieniu podras ofiarę i chód reprezentacyjny
38. i użyczał Nizadrykowi Satoras, wielki meż
bogini Sakti.

"Iżnisi dat mu morobnaci" bytu, gdaiby pizyt robie Nisrad.
 myk,

28. Iżnisiaty prier robie jiwietniejzce dat mu Kutasana.

A Jamus dat mu smak gotraw i ^(mijze) stanowisko wysokie
 i xorie.

29. Jan ród dat mu bytnaci" wod, gdaiby pizyt robie
 Nisrad myk. Fowenie, ktorzyk pizyask pizewrowany
 nrem, wzyty dat mu po parce.

30. Łaski te udzieliwszy mu, bogowie owi udali się do
 2) dwóch trzech nieb, i królowie agrawory to matpici-
 stwo, pizycki pizpizew z admienciem to matpici-
 stwo.

31. pizy i Damaganti wroili wroto, jak pizypli.

32. wjechali królowie ziami iłakety Bimas' i c.

33. wtytu umytem karat pizygotraw' wesele Damaganti
 i Nalasa. pamiernkawy tuu do woli Nisrad myk,
 reboła mizion

34. Pizy wnowy' się z Bimacem wroili do miasta
 wrego. Ouzgawony zas' król ten, co byt stawa wroto
 wroto niewrost, wzywat z

35. wzywat z nia mitorci, jak z boginię Łaski wje-
 mata (obdaje się mitorci) Bpogromca Balasa i Wityty.
 wzywasiliony z króli, jasiu, jak otóne,

36. pizy wzywat poldanyh wroili do sibi bohater,
 poldany prawa nad wimi wzywajac i ofary stawa
 wzywajac i ofary poldany rumaki, jak
 wzywajac i ofary Naluszy

37. i imie iłakety ofary bruce, etosownie do pre-
 pizy.

38. wzywat po gazyh wzywajac i po wzywajac pizy
 się z Damaganti, Nalasa, poldany do wzywajac.

39. wzywat Nalasa z Damaganti, wzywajac wzywajac
 wzywajac i wzywajac wzywajac.

Tak ofiarując składowe i przechodząc z rąk królów, 8.
19. umrat nad krajem swoim i petyną bogactw.

Thiege 6.

1. Który par' obrata cota Bimasa Nisadmyha, wielce
stosownie opiewany jęzika wieszczu nymeli idącego
Dvapara z Thalidem.
2. Który opowiadany nam Saktora, co pabir niezły Balam
i Wytora i zamyśla się: ośnad d'pion, o Kalis, z towarzyszem
Dongary.
3. Który odwrócił Kalis: iże na wyborze meja Damaganti,
włażąc się boiem do niej, wybiorę ją, ^{z boiem co} utknieła u mojem
sercu (wenta do sercu mego)
4. Na to śmiejąc się Tadra: skomzone owe wybory; obrata
ona ^z meja Króla Nalasa, choruci bylisiny obci.
5. Tak pagnęliśmy od Saktory Kalis, z oburzeniem wielkim
pokłonowemu się bogom wspaniałym powzięt do stona wstępy:
6. Ponieważ pośród bogów utwierdza ugualarta na meja
du tego starna jest, by wielką ~~szczęść~~ spotkała ^z b'kuz.
7. Na to stona Kalesa odwrócił mieniący Vicris: na
naszem pozwoleniem obrata Damaganti Nalasa.
8. Która par' diewicę woskoniutą zię Ku Mólósi Nalasoni;
co wystąpieni notami oddobion z
którym pna wspaniałe obowiążki i troskliwość je upytania,
9. Który wyta atory Widy iale z Akhyanem prątem,
z którego domie powrót uszywni zię ofiarami, tożownie
co prant
10. Który i tasharowici pety jest, Którzy powrót prawię
móci, powrót dothopowa słabę,
i Którym tatroń obowazien, staton, hojnon, potozion
wzrost wygłoni obyrzaji wotzemiz z'lonon, w'eglinon -
i be prany w'ozigz: o prany ty z'ladpi, o ty
do strażników jęzika potoby króla. Ktoby więc obrat
Nalasoni, co takie posiada pryzmioty, stożczęgo,
o Kalesie -

7. Przybywają zaś do lokatora Nalasa Pankarasa, razubniel
mężczyzn nieprzyjaciół, grząznych, reche ^{brat} i przybłąd ^{brat},
także nienawist go raz po raz.
8. Wtedy wypaniło myślny król nie opart się wypaniu i nienawist,
a pod urami węg Władzianki pora, bieżona, by
2. graci o bogactwa i płoty, o bieżny bogate i żłoty.
9. Pstany od Nalasa przegrywał wtedy węg Nalasa.
10. Tępo należącego zdupa kochek, nikt nie mógł z przyniósł
napomnieć - zły graci nieprzyjaciół pogromca.
11. Potem obywateli węgry z rad państwa, przybyli by wprzeć
króla, by napomnieć chorego.
12. Wtedy wzięcia przegrywał i dwojść Damaganti: to
obywateli, o królowo, przy branie płoty z rad państwa.
13. Wtedy dwojść Niasas węgry, nie węgry podłani jego
(ta) stoją nie mogą, nikt nie może nieczystości króla, co
tak przetrzymać prawa.
14. Wtedy wzięcia Bimasa, boleśnie porwana, głośnie
przegrywał brami, reche do Niasas węgry - a smutek
przegrywał jej serce:
15. Króla, obywateli stoją przed bramą, pragnąc wprzeć
ciężkie, a razem z nimi węgry radni państwa - węgry
przegrywał ciężki dla króla.
16. Chęć ich, pobawę! tak mianem z raz po raz.
Tępie ^{określi} ~~przekształca~~, porwana go potężni z ten sporób
iż król gęstany od Nalasa nie nie odprzeć.
- Wtedy radni państwa węgry i mieszkańcy miasta
18. reche: "zgubiony on" a smutkiem przegrywał
odwrócić ^{określi} ~~określi~~ do miasteczka.
- A Pankarasa i Nalasa graci przez wiele miastecz,
a Lada Stawa ^{określi} ~~określi~~ przegrywał miastecz.

Trzecia ścina.

1. Damayanti wtedy wyszła z Pungastoki, króla nie-
złoty, szalonym, sama będąc rozsądną, już w grze
odwróciła od przegranej.
2. Bógwinia, zmartwieniem przejęta, widząc Bimasa,
zastanowiła się nad tą ^{wielką} przegrodą króla.
3. Ona lekkość się jeść błędną (nietępną), a przagnę-
cie przyjmować na wyśrodku - gdy wywrata
je Nalas już pozbawion wielkiego ~~obojętności~~
wzroku, rzekła do niego.
4. Do Wryhatseny polecestaniej, swej przastanki
i siostry, która dobra była i na wyśrodku się
znata i wrona była i wyprawiać.
5. Wryhatseno, siostrę i oprowadziwszy panów radnych
rozchodem Nalasa, wspomni im, która rzecz już
wzięta, a którą pozostawić jeszcze skarbu.
6. Kiedy poradnicy owi wyszli, domierający się o Nala-
sę Nalasa, rzekli "czy może to porzucenie rano
i udali się do niego.
- 22) 7. Trzej panowie byli w Angim rezydować.
Domwita o tem Bimasa rzekła, on na to nie zwrócił
uwagi.
8. Wszakże nie mają nie zwraca uwagi na morską ję-
Damayanti panów wzięta skromnie do domu.
9. Domierający się, że Nalas wagle odwrócił się do
Pungastoki i że Nalas już pozbawiony wielkiego
wzroku swej, rzekła do Nalas.
10. Wryhatseno, siostrę do Waryneji rozchodem
Nalasa. roznie przegrowała, o niezłoty, do wielkiego
21) rozprawy spretu.

11. Wyrzuciłaś nas' antywaru to polewać Damaganti
kasała przyniesi' nożnię mężon' doatym i wozym. /¹
12. Do Wazareji wekcie stedy wóz Bimusa, przynielaż
iż ofosem tagodnym, rągar mężon' i was', obwaru per' /²
wagany was stowony :
13. Ty mien, jak król w' hudej sprawie polega na tobie
a gdy tona w mężon' iż obara, choty' ma być ku
pomocy.
14. ~~Fazarej~~ Tak bowiem król od Gurekany przyniesi' wozym
bywał, ten bud mężon' rotnie jeż w nim jeżda gory
15. I jak Gurekany koctki padają stowonie do jeż pynenia
tak mężon' iż w' pynenego. pynenie w koctkach Nalasa.
16. I jak nie słucha mien przynielaż domu, tak i mien
sady on nie prawi na nie słowa.
17. Żebak, myśle, nie wini to Nienas zryba wielkodusznego,
nie na mows moją nie prawi król mienowaty obwaru.
18. Po pomoci do bebie przynielaż tam, o mienow, mienow
słowo : albowiem nie pogada, dawa moją, ^{nie} mienow
wasen, lekam iż.
19. Zapraszam słubione Nalasa mienow, zryba jak lot
myśle, wazpiny na wóz to drogga spier, kochi
iż wad do miasta Kurekmas.
20. Dawa moją obwaru tam w krowych, wóz i konie
matorymowary, wad iż, gępie ciż chęć pynenie.
21. Ze mows Damaganti, Wazareja, mienow Nalasa
mienow przynielaż pynenie dawa mienow Nalasa.
22. Z mien pynielaż i wazpiny iż, gępie przynielaż
na to, wad iż, pyn dawa wazpiny na wóz, do mien
Wazareja.
23. Tam mienow obwaru konie i wozby wóz. i pynielaż
Fazareja i Fazareja, choty' mienow,
24. Pynielaż Bimusa króla, mienow, wozby mienow

królem Nalosem, udawany iż z tamtych, prosił ab miała
 Cyrylę.

28. Do króla Biduparung udat się tam, prosił o smutku
 i wreszcie o starość wzięty z wielkiego króla. —

